

КООРДИНАЦИОНИ КОМИТЕТ АНТИИМПЕРИЈАЛИСТИЧКЕ ЛИГЕ: ПАЛЕСТИНА: МАСАКАР, ГЛАД И РАЗВЛАШТЕЊЕ

„Били смо људи протјерани из сопствене земље. Били смо жртве жртава, протјерани да би се направило мјеста за јеврејску државу.“ Ријечи Едварда Саида о изгнанству 1947-48. године и даље прецизно изражавају стварност палестинског народа. Прошло је седамдесет седам година; измијенили су се датуми и имена, али апатридниост, сиромаштво, глад, изгнанство и смрт Палестинаца нису. Најозбиљнија страна онога што се данас дешава јесте да се војно насиље стопило с економским гушењем и хуманитарном блокадом, претварајући тако глад у стратешко оружје. Глад дакле није само посљедица, већ директно средство масовног расељавања и развлаштења.

Од 7. октобра 2023. године, џамије, болнице, школе, домови и избјеглички кампови у Гази су на сталној мети, са 17.000 тона бомби бачених за само двије године. Око 65.000 цивила, то јест 8% становништва Газе, убијено је, 160.000 расељено, а хиљаде је остало под рушевинама. Прије 7. октобра, 39% од 2 милиона становника Газе и 36.7% становника Западне обале било је млађе од 14 година. Према извјештају УН од 24. септембра 2024. године, у само прве три недјеље, број дјеце убијене у Гази премашио је укупан број убијених у сукобима у више од двадесет земаља у посљедње три године. Ова слика открива да је Газа претворена у палестинску Гернику.

Бомбардовања су осакатила инфраструктуру, након чега је уследио прекид основних хуманитарних залиха. Вода, храна, лијекови, гориво и струја су ограничени или потпуно оскудни; болнице су постале неоперативне, понекад и сама мета, а све то је праћено економским давлеењем. Према Паришком економском протоколу потписаном на крају процеса из Осла, Израел, овлаштен да прикупља порезе у име Палестинске управе, блокирао је трансфере у вриједности од око 188 милиона долара мјесечно (64% укупних прихода у 2021. години). Због тога Палестинци нису били у могућности да исплаћују плате 150.000 цивилног и војног особља. Према извјештају Кав ЛавОведа из јануара 2022. године, плате Палестинаца који раде у Израелу чиниле су око 40% прихода Палестине, док подаци МОР-а показују да је око 20% БДП-а зависило од овог тока радне снаге. Након 7. октобра, укидање радних дозвола пресушило је ове жиле за спашавање, додатно слабећи друштвено ткиво. Пољопривреда није боље прошла: приступ пољима за наводњавање или жетву био је ускраћен под „безбједносним“ изговорима а новинари су документовали спаљивање или чупање 10.000 стабала маслина на Западној обали, у Гази, Рамали и Џенину. УН је извјестио да је између 21. јуна и 21. јула само у 2024. години 1.057 Палестинаца убијено док су чекали у редовима за храну. Тако је глад постала не само исход, већ и средство за истјеривање људи са своје земље.

Израел је затворио становништво које није могао убити у градове, села и кампове на Западној обали, у Источном Јерусалиму и Гази, окружених зидинама, контролним тачкама, жељезним вратима и бетонским блоковима, претварајући их у затворе на отвореном. Скидање и понижавање, произвољна хапшења, пљачка и спаљивање имовине, те досељеничке заплане земље и ресурса, понекад уз војну пратњу, употпуњују режим сталног насиља које прати глад и изгнанство.

Циклус који се више пута примјећује на терену је следећи: прво долазе упозорења као што су „ово подручје није безбједно, евакуишите се“; убрзо након тога, та подручја су подвргнута тешком бомбардовању и војним операцијама. Овај циклус присиљава цивиле на трајно расељавање. Практични резултат је депопулација одређених региона и преузимање контроле над њима.

Након „депопулације“ подручја слиједи реконструкција и реструктурирање земљишта новим економским и демографским аранжманима. Овај модел се преклапа с историјским колонијалним тактикама расељавања: учините живот неподношљивим, отјерајте људе, а затим реконфигуришите подручје. Овај циклус се данас види у дијеловима Газе: наређења за евакуацију, депопулација, уништавање, лишавање основних хуманитарних потреба, присилна миграција. Циклус се понавља изнова и изнова.

Историјски примјери показују да је овај шаблон познат: у Сјеверној Америци, аутохтони народи су изгладњивали и масакрирани у резервате; у Аустралији, Аборицини су били подвргнути присилном расељавању, глади, и културном уништењу. Шаблон је јасан: учините живот неподношљивим, а затим представите „добровољну“ или „привремену“ миграцију као „рјешење“. Прави резултат је губитак земљишта и демографски инжењеринг. Оно што се данас дешава у Гази и на Западној обали је савремена верзија овог шаблона.

Овај механизам се открива не само у практичном животу већ и у дискурсу. Почетком 2025. године, амерички предсједник Доналд Трамп, прогласивши Газу ненастањивом, представио је премјештање Палестинаца у Египат или Јордан као „добровољно“ и „привремено“ рјешење. Сугеришући да се „земља може наћи у другим дијеловима, а људи могу бити сигурнији на другим мјестима.“, настојао је да легитимизује присилну миграцију. Неки Израелски званичници су се такођер залагали за пресељење становништва Газе на Синај и охрабривали су оне који су „жељели“ да напусте Газу. Сви знају да су „одлуке“ донесене гладног стомака тијekom бомбардовања и економског колапса све сем слободна воља: оне су реторичка маска присилног изгнанства.

Присилно расељавање и премјештање становништва су међу најтежим кршењима међународног права. Негирање права на повратак значи уништавање имовине, културног памћења и друштвеног континуитета. Рјешење лежи у сталним аранжманима који спрјечавају одузимање власништва људима, подржавају право палестинског народа на самоопредјељење и гарантују цивилну сигурност и хуманитарни приступ.

Из тог разлога, ми, као Антиимперијалистичка лига, наглашавамо: оно што се дешава у Палестини није само регионални сукоб. То је модерни облик колонијализма, текућа пракса демографског инжењеринга и одузимања земљишта. Овдје глад није исход, већ ратно оружје које се користи за протјеривање људи из њихових огњишта, земље и домовине. Одрживост овог рата је омогућена војном, економском и дипломатском подршком империјалистичких сила. Без заштите америчких и европских империјалиста, овај масакр се не би могао наставити. Стога, солидарност с палестинским народом такођер захтјева разоткривање империјалистичких ратних економија, ометање продаје оружја и финансијских токова, гарантовање коридора хуманитарне помоћи изнад политике и ширење међународне радничке солидарности.

Данас, отпор у Гази против глади и изгнанства његује знање и храброст да се сутра подигну барикаде у другим географским подручјима. Отпор Палестине је заједнички отпор човјечанства. Борба у Палестини није само борба једног народа за опстанак, већ заједнички циљ свих потлачених и радних људи. Ми видимо отпор против глади, изгнанства и масакра у

Гази као дио наше властите борбе. Наша солидарност не смије бити у ријечима, већ изграђена кроз организовану и интернационалистичку праксу. Стајање раме уз раме с палестинским народом, разоткривање империјалистичких трговаца оружјем, финансијера рата и режима који сарађују, ширење међународне солидарности радничке класе и стварање нових интифада и нових центара отпора данас су одговорност сваког антиимперијалисте.

А ми, као Антиимперијалистичка лига, изјављујемо да стојимо иза овог отпора и да га видимо као дио наше сопствене борбе.

ДОМОВИНА ПАЛЕСТИНАЦА ЈЕ ЗЕМЉА ПАЛЕСТИНА!

**ЦИОНИСТИЧКИ ОКУПАТОР ИЗРАЕЛ ЈЕ ОКУПАЦИОНА СИЛА НА
ПАЛЕСТИНСКОЈ ЗЕМЉИ!**

ЖИВЈЕЛА СЛОБОДНА И НЕЗАВИСНА ПАЛЕСТИНА!

**ХИЉАДУ ПОЗДРАВА ПАЛЕСТИНСКИМ БОРЦИМА ОТПОРА КОЈИ СЕ
БОРЕ ЗА НЕЗАВИСНОСТ И СЛОБОДУ!**

**ДОЉЕ ЦИОНИЗМУ, ИМПЕРИЈАЛИЗМУ И СВАКОМ ОБЛИКУ
РЕАКЦИЈЕ!**

**ЖИВЈЕЛО ПРАВО ПАЛЕСТИНСКЕ НАЦИЈЕ НА
САМООПРЕДЈЕЉЕЊЕ!**

**КООРДИНАЦИОНИ КОМИТЕТ АНТИИМПЕРИЈАЛИСТИЧКЕ ЛИГЕ
Октобар 2025. године.**